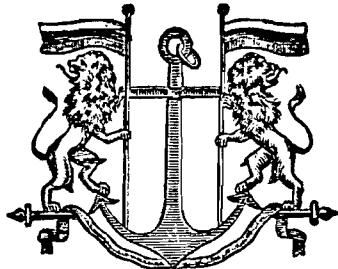

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

57

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница . . . 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница . . . 5 „

„Варненский Общинский Вѣстникъ“ и прѣзъ
осмата си годишнина (1895) ще продължава да
излиза подъ сжщитѣ условия. Цѣната му си о-
става сжщата—4 лева годишно.

Ония отъ г. г. абонатитѣ, които още не сж
си внесли абонамента за истеклата 1894 година,
умоляватъ се да прибързатъ и се издѣлжтѣ
на Общината. Умоляватъ се така сжщо да вне-
сѣтъ абонамента си за осмата годишнина на вѣ-
стника и тѣзи г-да, на който слѣдва да се пе-
праша редовно послѣдния. Ония които не же-
лаѣтъ да го получаватъ и за напрѣдъ, умоля-
ватъ се да поврѣщатъ първитѣ му бройевѣ, и-
накъ, ако до третия брой не възвѣрнатъ нищо
единъ, ще се считатъ за редовни абонати.

Д-ръ ИВ. БАССАНОВИЧЪ на именния си день,
7 того, вѣма да приема посѣщения.

ИВАНЪ С. КАСАНОВЪ на именния си день
вѣма да приема посѣщения.

Обявление.

Честъ имамъ да обявя на-господа домопритежа-
телитѣ, че можъ да построявамъ домашни парни бани
и всѣкакви за отопление вѣмски и русски печки (соби)
както и готварски икономически машини съ фурни и
разни други удобства. Майсторъ: Ив. Колесниковъ.

Отнесете се до книжарница на Г-на А. В. Вел-
чева — Варна.

Гр. Варна, 19 Септември 1894 г.

9—9

ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ЗВЪНЦИ доставя и поста-

вя **Никола Кириловъ** съ най-умѣренна цѣна.

гр. Варна, Ул. „Чирпанска“ № 1231.

3—3

ИЗВѢСТІЕ.

Учителското Дружество извѣстява Варненската
публика, че на 8-й Януарий, въ Недѣля, слѣдъ чер-
ковния отпущкъ, г-нъ Къневъ, прѣдсѣдатель на Ок-
рщжний Сждъ, ще държи въ зала „Съединение“ сказ-
ска: **Свободний гражданинъ и Държавата.**

НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Изводъ отъ Рѣшенията на Варнен. Град.-Общ. Съвѣтъ.

18 ОКТОМВРИЙ 1894 г.

342) Да се пише на г. Управителя на митницата
да яви писмено на Общината границитѣ на мѣстата,
които сж притѣжанне на митницата, за да знай Об-
щината, при посыланне на улицитѣ съ камъни, отъ
да започва.

343) Да се заплати на г. М. Паничерски (адво-
катъ) слѣдуемото му се възнаграждение, съгласно за-
кона за адвокатитѣ, за воденото отъ него гражданско
дѣло на Общината съ М. Пинкасъ за 6546 лева, което
дѣло Сждътъ рѣшилъ въ полза на Общината.

344) Просбата на г. А. Дяковичъ, като пълно-
мощникъ на Казанлъ Стойковитѣ наследници, отно-
сително поврѣщаннето имотитѣ имъ, отчуждени отъ
Общината, или заплащаннето на тия имоти колкото
тѣ претендиратъ, да се остави безъ послѣдствие, прѣдъ
видъ на това, че бивший Общ. Съвѣтъ по този въ-
просъ се е произнесълъ окончателно съ рѣшение No.
54 отъ 17 февр. н. г.

345) Да се опрѣдѣли една Комиссия, отъ единъ
помощникъ Кмета и двама членове на Съвѣта, имен-
но—Г. Х. Дечевъ и Д-ръ Ксантовъ, която, съгласно
заявлението на Варнен. жителъ Т. Яневъ, да иде на
самото мѣсто на съборената му въ 1890 г. отъ Об-
щината къща, и изучи подигнатия отъ Янева въпросъ,
слѣдъ което да състави протоколъ, който да се под-
несе на Съвѣта за разрѣшение на работата.

346) Прошението на Варнен. жители Ат. Ганчевъ
и Хр. Атанасовъ, подъ Вх. № 9704—93 г., съ което
искатъ да имъ се опрости дългътъ отъ 506 лева къмъ
Общината, да се остави безъ послѣдствие.

347) Да се произведе публиченъ търгъ за про-
даваннето на Общинскитѣ три грамади въ Варненскитѣ
лозя,—първата въ мѣстносттата „Манастиръ“, вто-
рата въ „Св. Никола“ и третата въ „Ваяларъ“.

348) Просбата на Варнен. жителъ Н. Ивановъ,
подъ Вх. No 4582 да се остави безъ послѣдствие.

349) Да се пише г. Нотариусу, при Варн. Окр.
Сждъ, да издаде крѣпостенъ актъ на Варненската жи-
телка Фатма Ахмедова, родена Мехмедова, за подаре-
ното ѝ отъ Общината 150 кв. м. мѣсто подъ № 88, при
„Кадиръ-Баба“.

350) Просбата на Ат. Зидаровъ да се остави безъ
послѣдствие.

351) Да се дава бърза медицинска помощъ отъ
Град. Общ. Болница на каквито и да било лица, прѣд-
ставени отъ полицията.

352) Прошението на И. М. Добревъ, подъ Вх. №
9909, да се остави безъ послѣдствие.

353) Позволява се на Варнен. жителъ, Андонъ

Ивановъ, да направи синора до своето лозе за пътъ.

354) Да се покани Д-ръ Янопуло да отрѣже прѣзъ идущата пролѣтъ непрѣмѣнно жгъла на дюкяна си въ ул. „Прѣславска“, споредъ град. планъ.

355) Просбата на Варнен. жителъ Молла Ахмедъ Ибриямовъ, подъ Вх. № 7236, да се остави безъ послѣдетвие.

356) Да се покани г. Б. Бърневъ, ветеринаренъ лѣкаръ при Варнен. митница, ако желас да бжде титуляренъ ветеринаренъ лѣкаръ на Градската Община отъ идущата 1895 год. да подаде за тая цѣль предложение на Общината.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

П Р И К А ЗЪ

№. 551.

гр. Варна, 30 Декември 1894 год.

Подписанный Кметъ на гр. Варна, като взехъ прѣдъ видъ журналното постановление на Варненский Градско-Общинский Сѣвътъ отъ 26 Январий 1881 г. подъ №. 4, съ което е постановено, щото никой въ домътъ си не може да държи по-вече отъ петъ каси газъ, ва да не се туря града въ опасностъ отъ пожаръ и на основание чл. 88 пун. 17 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“,

Постановихъ:

Ст. I Строго забранявамъ за напредъ да се държи по-вече отъ петъ каси газъ, въ единъ домъ;

Ст. II Нарушителитѣ на това ми распорѣждане ще бждатъ глобявани до 25 лева, съгласно чл. 90 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“;

Ст. III Грѣжката за точното изпълнение на настоящий ми приказъ възлагамъ върху Началника на Санитарното Отдѣление.

Кметъ: **К. Ранковъ.**

Секретарь: **Д. Мутафовъ.**

ОТЪ РЕДАКЦИЈАТА НА „ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ“.

Въ първия брой на вѣстника отъ нѣстѣщата 1894 год. ний като обявяхме, че започваме печатането на азбучния каталогъ на Варнен. Градско-Общинска Библиотека, въ вѣстника, казахме, че той ще се свърше прѣзъ първото полугодие на казаната година; обаче той неможа да се не свърше и прѣзъ цѣлата година. Ний едвалъ успѣхмъ да помѣстимъ отъ него само тринадесетъ отдѣла, т. е почти само двѣтѣ трети отъ цѣлия каталогъ на Библиотеката ни, при всичко че вѣстника ни прѣзъ миналата година пазѣше въ десѣтъ броя повече—въ мѣсто 36 броя, издадохъ се 46. Причината на това е—невъзможността, при всичкото ни желание, да помѣстимъ въ всѣки брой материялъ отъ каталога, поради другъ таквъ притрупанъ въ редакцията за обнародване, и вслѣдствие други нѣкои независящи отъ насъ обстоятелства.

Оставатъ за обнародване още петъ отдѣла, почти най-големъ отъ каталога; тѣ сж слѣдующитѣ: Отдѣлъ XIV—Земледѣлие, домакинство, скотовѣдство; XV—Правилници, укази, устава, протоколи, отчети, бюджети, рапорти; XVI—Справочни книги: словари, календари, пжтеводители, готварски книги и др. т.; XVII—Журнали, списания, вѣстници, сборници; и XVIII—Разни книги.

Тия петъ отдѣла ще се помѣстятъ въ вѣстника,

по сжщия начинъ, както до сега, прѣзъ настоящета 1895 година. Слѣдъ обнародването на послѣдния отдѣлъ, ще се обнародва и списъка на новопостъпалитѣ въ Библиотеката книги прѣзъ миналата и настоящата години, слѣдъ публикуванитѣ по-рано отдѣли.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Най необходими съвѣти за младитѣ майки.

(Отъ Акушерката М. Тимофеева)

(Продължение)

Такива визити и разговори ще се повтарятъ подредъ по цѣли дни, и важното е, че това става прѣзъ първитѣ десѣтъ дни, които сж толкова важни за здравието на майката и дѣтето. Подиръ тия първи десѣтъ деня вне рѣдко ще видите да посѣти нѣкой лехусата. Роднитѣ и по-близкитѣ приятелка на родилката прѣзъ първитѣ дни взематъ си даже дѣцата и работата и прѣкарватъ по цѣль день при родилката. Иса ли тя да поспи или има ли друга нѣкоя нужда—никой ъ за това не пита. Не стига това, ами ще ъ се донесе нѣщо и за ѣдене, като—тѣстени работи или нѣщо печено, каквито тя никакъ не трѣбва да ѣде, и подканятъ ъ настойчиво:—„Хапни си, хапни да ти се подигне млѣкото; безъ хлѣбець неможе; ще ти „баялдиса сърдцето“; не слушай ти акушерката, тя е още млада; то, до като не те повтресе отъ млѣкото—неможе“.

И тия „добри“ приятелки отиватъ си у дома, безъ да ги нещо безспокои, и спятъ си спокойно цѣла ноцъ. А родилката прѣзъ денятъ немогла отъ тѣхъ да си почине и поспи; прѣзъ ноцъта новороденото дѣте е плакало и тѣй сжщо е не оставило да си подрѣмне . . . Знае се, че новороденитѣ дѣца прѣзъ първитѣ дни лошо спятъ, тѣй като за тѣхъ е всичко ново и, то едно, то друго ги безспокои. И ето ни на слѣдующия денъ родилката се осѣща слаба, изнурена, разбита, вмѣсто да ъ бжде по-добрѣ. А ревностнитѣ посѣтителки вмѣсто да отдадѣтъ това на своитѣ неблагоразумни посѣщения и постъпки, напротивъ тѣ го приписватъ на акушеркинитѣ промивания, вслѣдствие които „набрало се било вода въ сърдцето“ на родилката, и затова сега ъ било лошо!—И почватъ да ъ пълнятъ главата още съ безъ четъ възмутителни съвѣти. Азъ тука не говоря измислици и праздни думи; това сж чисти, неподлѣжащи на никакво съмнѣние факти изъ моята вече толковъ годишна акушерска практика

Когато родилката се разболѣе, тѣй сжщо не трѣбва да се набиратъ при неж никакви посѣтителки, да ъ развалятъ още повече спокойствието, а така сжщо и въздухътъ въ стаята. Трѣбва да се слушатъ и изпълняватъ съвѣтитѣ на доктора или акушерката, а не ония на проститѣ невѣжи жени, които принасятъ само една мечешка услуга, само едно зло на неопитната болна майка.

Не по малко сж вредни раннитѣ визити и за новороденото дѣтенце: тѣ много лесно могатъ, както вече казахме по горѣ, да принесатъ нѣкоя заразителна болѣсть. Посѣтителкитѣ обикновенно влизатъ съ горнитѣ си студени дрѣхи и се надвѣсватъ надъ майката

дѣтето; нѣкои отъ тѣхъ твърдѣ силно заплюватъ дѣтето „да не урчаса“, макаръ и да иматъ по нѣколко гнили зѣба въ устата или нѣкоя прилепчива болѣсть, и слюнката имъ може да влезне въ очитѣ на дѣтето, —което е много опасно. Други пъкъ като немогатъ да го разгледатъ добрѣ и опрѣдѣлжтъ на кого прилича,—тѣй като въ родилната стая, доктора или акушерката, сж казали свѣтлината да бжде слаба, за правилното развитие на очнитѣ нерви,—взематъ дѣтето, занасѣтъ го при прозорѣца или ламбата, за да го разгледатъ по-добрѣ, макаръ майката и да казва, че акушерката или доктора не позволяватъ това.—Нѣма нищо, казватъ тѣ: азъ само ще го видя“; а най-малкото, което може да стане отъ това, то е—да послѣд-ва възпаление въ очитѣ на дѣтето. Тѣй като число-то на невѣрующитѣ днесъ въ прѣнасянието по този начинъ на прилепчиви болѣсти прѣобладава въ нашето общество, а ония, които вѣрватъ или поне полувѣрватъ въ това, често пѣти забравятъ тѣзи истина и даватъ широкъ просторъ на своето безразсѣдно и положително вредно, за родилката и нейното дѣтенце люботетство, то азъ се обръщамъ къмъ непосред-стенно близкитѣ на всѣка родилка хора, въ интереса на тѣзи послѣдната и оня на цѣлото семейно щастие и ги съвѣтвамъ строго да изпълняватъ наставленията на доктора или акушерката. Прѣди всичко трѣбва строго да се пази спокойствието на майката и дѣтето, а не хатѣра на неканенитѣ гости; първото никога не трѣбва да се жертвува за второто. Неце и дума, че за всѣкиго е много по-важенъ въпроса за живота на двѣ невинни и толкова близки до сърдцето му сж-щества, отколкото въпроса за скършванието хатѣра на нѣкакви си неразумни и не разсѣдливи приятелки.

Слѣдва.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ.

Какъ се соли мѣсото въ Хамбургъ.

Мѣсото въ Хамбургъ най-повече го солжтъ безъ саламура, и то ето какъ: най-напрѣдъ мѣсото го отдѣлжтъ отъ коститѣ, нарѣзватъ го на пластове, и тутакси го посипватъ съ ситна соль, нарѣждатъ го въ качета, като при това хубаво го набиватъ. Слѣдъ нѣколко дни, мѣсото въ хубаво затворенитѣ качета още повече се сплотява и става като цѣла слѣта мѣсна гряда, въ която границитѣ между отдѣлнитѣ части мѣсо съвършено се изглаждатъ и ставатъ не-забѣлжжни. Тѣй насолено мѣсото, по своята дълго-трайностъ и хранителностъ, има несравнени прѣиму-щества прѣдъ всѣко друго, по обикновенъ начинъ со-лено мѣсо. На много мѣста въ Германия повечето солжтъ мѣсото по Хамбургски, но вмѣсто качета, за тая цѣль употребяватъ херметически (желѣзни) ци-линдри, изъ които по-напрѣдъ изсмукватъ съ смука-ло въздухътъ, и сетнѣ съ друго смукало наливатъ вътрѣ саламура, която, подъ силния натискъ, проник-ва въ мѣсото по всички направления. Всичкото мѣсо се слива въ една огромна гряда, която отъ горѣ до долу нарѣзватъ съ единъ голѣмъ ножъ на пластове; тия легко насолени мѣсни пластове послѣ се кжджтъ и получава се така нарѣченото „Германско кадено мѣ-со“, което се продава въ различни страны. Казватъ, че това така солено кждено мѣсо е доста нежно на вкусъ и, най-главното е, че въ такова соление винаги се постига равномерността и ниекога се не случавя да се развали мѣсото като недосолено.

Какво ще рѣче „недосолено“ или „неравномерно насолено“, когато се соли мѣсото въ качета?

Обикновенно при всѣко насоляване съ саламура турятъ известна частъ селитра въ послѣдната,—пол-вата отъ която въ този случтѣ, спорѣдъ опитнитѣ мѣсари, е тѣзи, че селитрата прави мѣсото по-стегнж-то и по трайно, и освенъ това, то получава хубавъ ясно-красивъ цвѣтъ, който само съ изгледа си въз-бужда въ човѣка пщяхъ. Добрѣ насоленото мѣсо по-всѣкждѣ има казанния свѣтло-красивъ цвѣтъ, и ко-гато се разрѣже, въ срѣдата се не забѣлжзватъ ни-какви пятна или по-голѣми участъци съ другъ цвѣтъ. Ако тѣзи пятна сж въжълто-сиви или прашино-черни, то това показва, че мѣсото е неравномерно насолено и селитрата не е проникнала на всѣкждѣ, за да го стегне. Такова мѣсо съ подобни пятна често пѣти би-ва недоброкачественно, тѣй като въ ония мѣста, най-вече около коститѣ, гдѣто не е проникнала селитрата, често мѣсото се вонява. Това се случавя, както каз-ватъ опитнитѣ мѣсари, отъ недостатъчното количест-во селитра въ саламурата.

Ако ли пъкъ селитрата се турне повече, то тога-ва може да се случе друго зло: получава се така на-рѣченото шупливо солено мѣсо. При разрѣзжтъ на повърхността, такова мѣсо бива испѣстрено съ голѣ-ми или малки дупчици или цѣпки.

Числото на докторитѣ въ Англия се увеличава много по бърже, отколкото онова на насе-лението: въ 1878 г. въ Англия единъ докторъ се па-далъ на 1645 жители, въ 1883 г. на 1703 ж., по сетнѣ това отношение постепенно спаднало до 1451 ж. Съ други думи, всѣки докторъ изгубилъ около 250 души, които би се отнесли къмъ него за помощъ. Ако си припомнимъ, че прѣзъ послѣднитѣ години въ Англия послѣдва силенъ вастой въ много работи, то не е мжчно да си прѣдставимъ, колко е спаднжлъ прихода на докторитѣ тамъ. Числото на болницитѣ не се е увеличило съразмѣрно съ числото на докто-ритѣ: въ 1878 г. една болница се е падала на 20 доктари, а въ 1892 г. на 22. И съразмѣрно съ насе-лението, числото на болницитѣ се увеличило твърдѣ малко; въ 1873 г. една болница се е падала на 33000 жители, а въ 1893 г. на 32000. Въ болницитѣ отъ година на година числото на болнитѣ се увели-чава; въ 1878 г. въ 755 болници получили помощъ 2855644 души, а въ 1893 г. въ 928—3985263 души; така щото, числото на болнитѣ се увеличило съ 2%; на всѣка болница се пада срѣдно по 500 бол-ни, а на всѣки болниченъ докторъ по 50.

Колко струва житото на Американ-скитѣ земледѣлци (въ С. Щ.)? Оплакванията отъ спадналитѣ цѣни и намаляванието на доходно-стъта отъ селскоступанскитѣ произведѣния въ Съ-единенитѣ Щати обѣрижли вниманието на министра на земледѣлнето, и той изслѣдвалъ положението на селското ступанство и равноститѣ по произвежданнето на житото. Цѣната на житото въ Европа е спаднала въ послѣдно врѣме, както се знае, вслѣдствие съпер-ничеството на Съединенитѣ Щати, които извасятъ въ Европа своята храна. Цѣната на житото въ 1871-1875 г. г. въ Лондонъ е била 54 шилл. и 8 пенса, въ 1876—1880 г. г. тя е спаднжла до 47 шилл. и 6 п., а въ 1891 до 1893 г. тя е достигнала вече до 26 ш. и 4 п., като е спаднало отъ 1891 до 1893 г. съ 10 ш., и 8 п.. Сега за сега Съединенитѣ Щати сж принудени да конкуриратъ съ другитѣ южни страны, които иска-ватъ по ефтина храна и наводняватъ Европейскитѣ пазари съ нежъ, напримеръ като Аржентинската рес-

публика, Индия, Австралия. Изслѣдванieto на фермитѣ и съпоставянето на свѣденията, събрани отъ 25000 селско земледѣлчески ступанства, показватъ слѣдующата истина, относително разноситѣ по произвѣждането на житото: на единъ акръ земя, засѣта съ жито, трѣбва да се похарче за наемъ 2,81 долл. за подобряване на почвата 2,16 долл., за обработване на почвата 1,87 долл., за посѣване 0,96, за пожъване и овърхане 2,76 долл., за запазване 0,76, всичко 11,69 долара. А минималната година единъ акръ е далъ 56 по малко отъ самитѣ разноси по издържане на производството. Отъ тава се вижда, че по-нататъшното спадане на цѣпитѣ ще се отрази тѣжко на селското ступанство въ Съединенитѣ Щати, въ които даже и сега плоскостята на житни посѣви се е намалила прѣвъ послѣднитѣ три години отъ 40 милл. акра на 31,6 милл.

Мѣрки противъ пиянството. Въ Съединенитѣ Щати много желѣзнопътни компании приематъ на служба исклучително такива лица, които се въздържатъ отъ спиртниви напитки. Въ Канада на най главния ж. пѣтъ всичкитѣ висши чиновници — абсолютно не употребяватъ никакви упивателни напитки и съ своя примѣръ направилъ сж много за ограничението на пиянството между служащитѣ. Никадѣ пиянството не докарва такива ужасни послѣдствия, както въ желѣз.пътната работа. Въ Англия за сега само на една ж. линия е забранено употребяването и продажбата на опивателни пития, — и именно на тѣзи линии не се случаватъ никакви нещастия.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪВЛЕНИЯ.

№. 11002.

гр. Варна, 30 Декември 1894. год.

Въ настоящата сесия на Народното Събрание е внесенъ законопроектъ, съ който се запушва продажбата на билети отъ класни лотарий (като Хамбургска, Меклембургъ, Шрелиска, Сърбска и пр.), билетѣ даже и гарантирани отъ нѣкоя държава и въобще на всичкитѣ лотарий билетитѣ, на които не сж котирани въ по-големитѣ евровейски борси.

Прѣдъ видъ на това и до влизането на този законъ въ сила, Общинското Управление приканва населението въ града да се прѣдпазва отъ купуване на такива лотарийни билети, и ако въ случай, че ся принасятъ отъ нѣкого подобни за продажъ, да се съобщава веднага на Административно-полицейскитѣ власти, за вземанне нуждитѣ мѣрки противъ продажбата имъ.

Съобщава се за знание и прѣдпазване на Варненското Градско население, че по съобщение отъ Варненското Околийско Управление съ писма подъ №. 9818 и 9819 отъ 16 Декември, до Общината, че въ гр. Силистра се е появила по овцетѣ болѣстята „Краста“, а въ село Афлатмаръ, Силистренска околия, се е появила тѣи сжщо по овцетѣ болѣстята „Шапъ“.

№. 10910.

На 4-й Януарий 1895 год. въ часа 3 слѣдъ обѣдъ съ переторжка на другий денъ, по сжщото време, въ канцеларията на Общинското Управление ще се произведе отново търгъ за отдаването подъ наемъ Градско-Общинската варзаватчий ка градина, нахощаща се вадъ „Русчукъ-Капня“ за три години време до 31-й Декември, на 1897 година

Първоначалната цѣна е 900 лева;
Поемнитѣ условия могатъ да се видѣтъ всѣкой присѣтственъ часъ въ Финансовото Отдѣление на Общинското Управление.

За правоучастие въ търга отъ конкурентитѣ се иска залогъ 5 % отъ първоначалната цѣна и декларация отъ двама заможни граждани, гарантирающи исполщаннето на наема.

гр. Варна, 28-й Декември 1894 год.

№. 10946.

гр. Варна, 29 й Декември 1894 год.

Варненското Град. Общин. Управление като наумява приказа си, подъ №. 568 отъ 29-й Ноември 1889 год., съ който се задлъжаватъ гражданитѣ да поставятъ подъ изваденитѣ трѣби (борий), отъ къмъ пжтя отдолу тѣхъ тенекий или други сждини, та да се стича саждовата вода въ послѣднитѣ, а не на улицитѣ, както се забѣлѣзва.

Понеже това правило не се пази, при всичко че е дадено веднѣжъ распорѣждане, за това въ интереса и за чистотата на града, обявява се на всѣки единъ който има извадени трѣби (борий), да се съобразява напълно съ горнитѣ распорѣждания, иначе нарушителитѣ ще бждѣтъ строго наказани по чл. 96 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“, съгласно съ горѣцитираний приказъ.

№. 10988.

гр. Варна, 30 Декември 1894 год.

Съ Княжеский Указъ подъ №. 1002 отъ 23 того се свикватъ за 8 Януарий Недѣля, идущата 1895 година, въ 9 часа прѣдъ пладнѣ, първоначалнитѣ избиратели за да избератъ по единъ гласенъ на всѣкий единъ купъ отъ 50 клаци; а тѣзи послѣднитѣ избрани гласни ще се съберятъ на 15 сжщия въ зала „Съединение“ въ градската градина сръщу Правителственния домъ, гдѣто заедно съ другитѣ гласни отъ цѣлото окръжие ще изберѣтъ изъ помежду си 24 души Сждебни Засѣдатели, които има да засѣдаватъ въ Варненский Окръженъ Сждъ прѣвъ 1895 година. —

Распрѣделението на избирателитѣ на купове е обозначено въ списъцитѣ облѣпени.

За I участъкъ на помѣщенieto на I полицейски участъкъ „Балъкъ-Пазаръ“;

За II участъкъ на стѣната на помѣщенieto на II полицейски участъкъ „Ченгене-Махлеси“;

За III участъкъ въ помѣщенieto на Общинското Управление;

За IV участъкъ на стѣната на фабриката на Георги Стойковъ;

За V участъкъ въ помѣщенieto на Градскитѣ Касапски дюкени, гдѣто всѣки може да види въ кой купъ той се впада и кжде ще се събере купътъ му за избирание гласни.

№. 21.

гр. Варна, 3 Януарий 1895 год.

Вслѣдствие заповѣдта на 4-а Прѣславска Дивизионна Область, Варненското Градско-Общинско Управление обявява на всичкитѣ новобранци отъ постояннитѣ войски отъ 1894 год. наборъ да се явятъ въ частитѣ си къмъ 15 того непременно.

Кметъ: **К. Ранковъ.**

Секретарь: **Д. Мутафовъ.**

Списъкъ на пожертвователитѣ.

По случай Рождественитѣ празници и новата година, пожертвувахъ въ полва на бѣднитѣ въ гр. Варна; г. г. Кр. Мирский 20 л. и Х. Димитръ Стоиловъ — 2 л.